

1. הקדמה

רובנו חיים את חיינו במרוץ המטורף אחרי הפרנסה, הבילויים, הריגושים, התקוות... נדמה שאנו, כמו שוחים בשטף אדיר של אירועים, מצבים ואפשרויות. אצלי השטף כלל משפחה, לימודים וריצה אחרי טכנולוגיות חדשות לפיתוח מחשבים. עד שיום אחד לפני שנים אחדות התחיל לקרות לי משהו מוזר. בתחילה התייחסתי אל התופעה בהססנות, באי-אמון, בפחד מה, אבל יחד עם זה בסקרנות הולכת וגוברת. התייחסתי לתופעה כאל מחקר מדעי פרטי, שאותו תיעדתי בקפדנות. ניסיתי, ואני עדיין מנסה, להבין דברים. חלקם אמנם מעבר ליכולת ההבנה שלנו, אך למרות זאת הם קיימים. תמונת היקום שלי השתנתה לבלי הכר. העולם הגשמי שאנו מכירים, כל החיים והציביליזציה שמתקיימים על פני כדור-הארץ הינם רק קצהו הזעיר של יקום שאין לראות את סופו. אך לא אקדים את המאוחר. קראו נא מה עבר עלי, ואפשר שתאמינו...

הספר התחיל את דרכו כיומן אישי. החוויות שעברו עלי היו יוצאות דופן כל כך ורחוקות ממציאות היום-יום במידה כזאת, שהתקשיתי לדבר עליהם בחופשיות עם ידידי מחשש שיצחקו לי. מיהרתי לתעד בכתב כל דבר חשוב שקרה. היום, אני משתף אתכם, הקוראים, במה שעבר עלי.

יודע אני כי מרבית האנשים חוו אי-פעם בחייהם חוויות מוזרות ובלתי מוסברות. אבל מכיוון שהחוויות היו רחוקות כל כך מהמציאות, ולעתים אף מפחידות, הם העדיפו להדחיק ולשכוח את מה שקרה, או שהעדיפו למצוא הסברים מרגיעים של מקריות ולשכוח מכל העניין. מבין אני את האנשים המעדיפים לעמוד על

קרקע בטוחה. התמודדות עם קשיי היום-יום נמצאת בעדיפות ראשונה, כניסה לאזור הדמדומים דורשת משאבים נפשיים לא קטנים. אני נתקל לעתים קרובות באנשים שמבטלים באופן שיטתי כל תופעה פרא-נורמלית. מבחינתם כל תופעה שאין לה הסבר מדעי איננה קיימת. אותם אנשים אינם מאמינים שיש חיים מחוץ לכדור-הארץ. ההסבר "המדעי" על הסתברות נמוכה להתפתחות חיים בכוכבים אחרים ומגבלת המרחקים בין הכוכבים (בגלל מגבלת מהירות האור) מניחה את דעתם ומרגיעה אותם.

התלבטתי קשות אם לפרסם ספר זה - מה יגידו עלי ידידי, קרובי משפחתי וחברי לעבודה? בסופו של דבר החלטתי לפרסם. הנזק שעלול להיגרם הינו זניח בהשוואה לתועלת הרבה שצפויה מהמידע שיתגלה. ידידי החוצנים, שבדרך כלל אינם מבקשים מאומה, רמזו בעדינות שפרסום הספר חשוב להם במיוחד.

2. התנסות אישית

בשעת ערב מוקדמת, בתקופת שרותי הצבאי, חזרתי הביתה והשתרעתי עייף על המיטה בחדרי. נים לא נים הרגשתי לפתע כמו יד קרה נוגעת בברכי. הפנתי את מבטי, אך לא היה איש בחדר. מלבד הורי שכבר שכבו לישון לא היה איש בבית. לפתע שמעתי בראשי קול מוכר שאמר ברומנית: "תדאג לילדים שלי". הזדעזעתי. היה זה קולה של דודתי שנפטרה חודשים אחדים קודם.

השנים עברו ומחייל רווק הפכתי לסטודנט להנדסת חשמל. יום אחד שכבתי לנוח ליד אישתי. לפתע הרגשתי נוכחות נוספת בחדר השינה. התחושה התעצמה וקיבלה את המוחשות של סבי, שכבר לא היה בין החיים מזה חודשים מספר. סבי הביע את רצונו לקרוא עיתון.

בבוקר של שבת יפה כתבתי להנאתי תוכנה גראפית מעניינת על המחשב האישי. אישתי ושני ילדיי ישנו עדיין. לפתע קלטתי רגשות. מישהו היה מרוצה מאוד ממה שאני עושה. התחושה המוזרה סקרנה אותי. עניין אותי מאוד לדעת מה גרם לכך. תחושה חזקה של נוכחות התחילה להיווצר מאחורי גבי. הסתובבתי - אבל לא היה שם איש. בו בזמן נוצרה במוחי תמונת חלק תחתון של פנים. לפי הקמטים נוצר הרושם שזוהי אישה זקנה שמעולם לא הכרתי. הפעם החלטתי שאני "מדבר" איתה. יצרתי במוחי שאלה סתמית: "איך קוראים לך?" "אולגה" הבזיקה התשובה עוד לפני שסיימתי להגדיר את השאלה במוחי. "בת כמה את?" "86" באה התשובה המהירה כבזק. "מאיפה את?" לפתע חדרה לתודעתי ההבנה שאני משוחח עם רוח רפאים. הפסקתי בבהלה.

התחלתי לעבוד כמהנדס מחשבים באחד המפעלים הגדולים בארץ. באחד הערבים סיימתי את עבודתי מאוחר ומיהרתי הביתה. בעודי נכנס למכונית קלטתי בת-קול בראשי: "זההר!". הנוכחות שישבה לידי היתה חזקה מאוד ולא ניתן היה לטעות בזהותה. היה זה אבי שנפטר כמה חודשים קודם לכן ממחלת הסרטן. הייתי המום. חשבתי שאני מדמיין. אבל התחושה שהוא יושב במושב שלידי היתה חזקה וברורה. ניסיתי לשוחח איתו במחשבתי אבל לא הצלחתי. התקשורת היתה מקוטעת ולא ברורה. לא ממש שמעתי קולות, הכל היה במישור עדין של "נדמה לי". אבל הנוכחות שלו התמידה ונמשכה גם בימים הבאים. נכנסתי ללחץ. הפעם לא הרשיתי לעצמי להתעלם ממה שקורה לי, כפי שעשיתי בעבר. החלטתי, שאם אמנם זוהי רוחו של אבי, לא אשיב את פניו ריקם. מצד אחר חששתי לצלילות דעתי.

הליווי במכונית נמשך גם בימים שלאחר מכן. לא הבנתי מה בדיוק קורה. חששתי שאני ממציא הכל כתופעה פסיכולוגית. ליתר ביטחון שיתפתי את רופא המשפחה. הוא אמר שהתופעה מוכרת לו והוא צופה שהיא תעבור עם הזמן. התופעה לא רק שסירבה להיעלם אלא התמסדה. יום אחד חניתי במקום שלא היה בו שדה ראייה מספק. התנעתי ורציתי לצאת בהילוך אחורי. לפתע קלטתי שאבי אומר לי בשקט להמתין רגע. עשיתי כדבריו. משאית כבדה חלפה מאחורי מכונית. נשארתי המום, לא היה כל ספק, אם לא הייתי שומע בקול אבי, הייתי מתנגש במשאית הדוהרת. מאורע זה שכנע אותי שאני מתקשר עם משהו ממשי יותר מאשר פרי דמיוני. ערב אחד עבדתי על המחשב בבית. הרדיו ניגן ברקע. מכיוון שהקליטה היתה משובשת שלחתי את ידי לכוון את המקלט. כנראה כיוונתי גם משהו בראש, כי לפתע שמעתי שוב את קולו של אבי צועק: "תכתוב, תכתוב, תכתוב!!!". לקחתי נייר ועט והתחלתי לרשום כל מה שעלה בדעתי. המלים והמשפטים זרמו ברצף מהיר.

זה היה התקשור הראשון שלי בכתב. קיבלתי מסרים מאבי ומסבתי. לפתע הגיע משהו לא מובן. מישהי לא מוכרת "עלתה על הקו" וביקשה לחפש את הבן שלה שנפטר. לא עניתי לה, הנחתי את העט. לקחתי את הנייר הכתוב והחבאתי אותו. פחדתי.

לאחר ימים אחדים נרגעתי והעזתי לנסות שוב. הפעם עשיתי שימוש במעבד התמלילים שבמחשב. פשוט הדפסתי: "אבא? אתה שומע אותי?" להפתעתי התשובה לא אחרה לבוא. אצבעותי הדפיסו במהירות הבזק כל מה שעבר במוחי. היה נדמה לי שאני מנהל דו-שיח דמיוני עם עצמי. אבל המהירות היתה גבוהה אלף מונים מחיבור עצמאי הדורש מחשבה מרובה. לאחר שסיימתי, חזרתי לקרוא את הכתוב. להפתעתי היה הדו-שיח רציף ברור והגיוני. התשובות שיקפו בבירור את אופן הדיבור של אבי ואת אישיותו.

התקשורים נמשכו, וחששותי גברו מיום ליום, אבל סקרנותי ביטלה כל חשש שהיה לי. כדרכי, התחלתי לשאול שאלות. "תסביר לי מה קורה פה?!" אבי השתדל לענות לי כמיטב יכולתו והבנתו.

באחד הימים שאלתי שאלה קשה והתשובה התקבלה בלשון רבים. שאלתי את אבי לפשר הדבר והוא ענה שהוא איננו לבד. הוא נמצא בקבוצה של אנשים במצבו כלומר, במלים פשוטות: "רוחות", שהשתדלו לענות על שאלותי. הידע שלהם היה רב יותר משל אבי, והם סיפקו לי הסברים מרתקים מאוד על העולם שלהם כפי שהם מבינים אותו. התהליך תפס תנופה. התקשורים התרבו והתחלתי לקרוא על הנושאים הללו בכל ספר שיכולתי למצוא. ספרייטי הלכה וגדלה מיום ליום, וכן קבצי התקשורים.

לילה אחד התעוררתי לקול בכיו של בני. התישבתי על המיטה וראיתי את אישתי הולכת לכיוון המרפסת. היא לבשה חלוק קטיפה אדום עם רקמת פרחים. ניסיתי לזהות את הבגד, ואז התחוויר לי

שלאישתי אין בכלל חלוק כזה. החלוק נראה יותר כמו שמלת אישה מהמאה הקודמת. הראש והרגליים לא נראו. סובבתי את ראשי לעקוב אחרי אישתי וראיתי לתדהמתי בזווית העין שאישתי ישנה לצדי. הדמות בחלוק האדום המשיכה את דרכה למרפסת, ודהתה.

כאדם בעל השכלה מדעית וטכנית מעולם לא תרתי אחר המיסטי והמסתורי. הראייה הלוגית והשקולה לא אפשרה לי לקבל דברים לא מוסברים. עם זאת, הסכמתי שאיננו יודעים הכל, ולכן עלינו להיות פתוחים לדברים חדשים. המיסטי, הנשגב או האלוהי לא היווה אף פעם מטרת חקירה בשבילי. יחד עם זאת הלהיב אותי סוג הספרות המוגדר כמדע בדיוני מכיוון, שז'אנר זה שילב נושאים טכניים ומדעיים מתקדמים עם עתידנות ואפשרויות תיאורטיות מעניינות שהלהיבו את דמיוני. אהבתי לתהות על אפשרויות של קיום על סף חור שחור או ביקום מקביל. קיומם של חוצנים נראה לי כהסתברות ודאית למדי. אבל הנושא של קיום הנשמה אחר המוות לא, ולא הצלחתי להעלות הסבר מניח את הדעת לתופעה, אפילו לא הסבר דמיוני. ספרים שקראתי בנושא קיום הנשמה בנפרד מהגוף הפיזי לא נראו לי משכנעים. מעבר לקריאת כמה ספרים בנושא, לא עשיתי מאומה על מנת לחקור זאת באופן מעשי... עד לאותה תקופה בחיי, מעולם לא השתתפתי בסיאנס ולא פניתי לאנשים, כגון מדיומים העוסקים בתחום.

הקושי הגדול היה שלא יכולתי לשתף אחרים במה שקורה לי. ידידי וחברי לעבודה מכירים אותי כמהנדס מחשבים וכאדם שקול ורציונלי. כיצד אגלה להם שאני משוחח עם רוחות...?

ואז יצרתי קשר עם מדיום והילר מקצועי מפורסם, ולריו בורגוש. הוא אישר את אותנטיות התקשורים שלי ועזר לי לעכל את מה שקורה לי. על מנת לשכנע אותי, תקשר ולריו עם אבי ומסר לי פרטים שרק אבי ידע. שאלתי שאלה שיועדה לאבי, ומיד

קלטתי משפט תשובה ממנו ולא עברה שנייה וגם ולריו חזר באוזני על אותו משפט. והוכיח ששנינו קולטים אותו דבר. לעתים הייתי מרגיש נוכחויות בחדר ומבחין בדמויות דהויות ברקע. במהרה התיידדתי עם ולריו ושנינו ניהלנו שיחות ארוכות. הוא הסביר לי שהגוף הפיזי הינו רק חלק קטן ממה שאנו מכירים כבן-אדם. הגוף הפיזי הולך בדרך כל בשר, מת ונקבר, אך מה שנשאר אחריו ממשיך לחיות ולתפקד. ניתן אף ליצור איתו קשר. בלשונו, הגוף הפיזי כמוהו כמכוננית שהנשמה נוהגת בה. כשהמכוננית מתיישנת, מחליפים אותה לדגם חדש. משהו מוזר היה קורה לי בשיחות איתו. לפעמים נוצר הרושם שהאישיות של ולריו משתנה, כאילו שאני משוחח עם אדם אחר. היה ברור לי שלא רק ולריו מעוניין לספק את סקרנותי... גם "הרוחות" שעבדו איתו.

יום אחד בדרכי לטיפול של ולריו, הטרידה אותי בעיה רפואית. הלכתי וחשבתי שוב ושוב: "האם יש מישהו שיכול לעזור לי?" לפתע קלטתי קול עמוק שואל אותי שאלות ספציפיות בקשר לבעייתי. גוון הקול והשאלות יצרו רושם ברור של אדם אינטליגנטי בעל ניסיון, אולי רופא. פנים עגולות עם שפם וזקן קטנטן הצטיירו בראשי. השיחה בראשי נמשכה כל הדרך לולריו. התלבטתי - מה עובר עלי? למרות זאת המשכתי בשיחה. כשהגעתי לולריו סיפרתי לו הכול והוא פרץ בצחוק רם: "זה ד"ר סטפן, הוא היה מנתח אוסטרי מפורסם. הוא פטפטן גדול, אפשר לתקשר איתו כל הלילה. תעזוב אותו".

באירוע שהתקיים באולם שמחות היתה המוסיקה חזקה כל-כך עד שכל שיחה הפכה לשיח-חרשים. על מנת להפיג את השעמום בין הסלטים לרבע העוף החלטתי לעשות ניסוי ולבדוק את יכולת התקשור החדשה שלי. הפניתי את המודעות שלי פנימה ושאלתי אם יש מישהו באזור. לא עבר רגע וקלטתי רצף מלים לא מובנות בשפה שנשמעה כמו ספרדית. עניתי משהו במחשבתי כדי למשוך

תשומת לב, לבסוף תקשרנו באנגלית. בת שיחי הנעלמה התפארה בעברה כילידת ספרד וסיפרה על חייה באנגליה הויקטוריאנית. תוכן השיחה, גוון הקול והתמונות שקלטתי כללו מראה שלה בתקופת הזוהר שלה באנגליה, ויצרו דמות ממשית להחריד. בת-שיחי לתקשור התגלתה כרוח, הדרה דרך קבע במקום. היא התגלגלה בדמות אישה שחיה ונפטרה זקנה, סמוך למקום שבו ניבנה אולם השמחות.

3. התפתחות בקבוצה

בעודי קורא ספר על ראיית ההילה האנושית, כאילו "במקרה" פגשתי ידידה טובה של אישתי, מהנדסת חשמל במקצועה. האישה

רואה הילות וישויות בבהירות רבה. לדבריה התברכה ביכולת זו מאז ילדותה, וזוהי יכולת משפחתית. גם אמה וגם ילדיה הם בעלי אותה יכולת מופלאה. האישה תיארה את ההילה שלי בפרוט רב, כולל קרן קוסמית סגולה הנמשכת מראשי לכיוון השמים. היא ציינה שההילה שלי רחבה וחזקה במיוחד ושהעין השלישית שלי פתוחה לרווחה. באמצעות העין השלישית אנו מסוגלים לראות דברים שאין לראותם דרך העיניים הפיזיות. אנשים כמוה וכמוני הגדירה כ-קבוצת אנשים שהם בעלי קליטה על-חושית. הייתי מרותק לדבריה. הבחנתי שהיא מתלבטת בדבר מה. לבסוף החליטה לגלות לי על קיומה של קבוצה, הנפגשת באופן קבוע, והציעה לנסות ולצרף אותי לשם.

נסענו יחד למקום המפגש של הקבוצה. בדרך לשם תהיתי כיצד נראית קבוצה של בעלי יכולת קליטה על-חושית. עצרנו מול מבנה תעשייה במרכז הארץ. קבוצה של חמישה-עשר איש ישבה במעגל במרכזו של חדר ענק. נכנסתי לחדר וכולם הסתכלו עלי בעין בוחנת. שמרתי על קור רוח ועל חזות שלווה. גבר ואישה ישבו בצד וביקשו שאגש ואשב לידם. שוחחנו והסתבר לי שהשניים הם מדריכי הקבוצה, ולמעשה עברתי מבחן קבלה. לאחר מכן התבקשתי להצטרף למעגל. ידידתי הסבירה לי מראש שהמעגל האנושי יוצר אנרגיה הדומה לסליל השראה. הפגישה התחילה ואני התחלתי להשתעל בצורה בלתי מוסברת. יצאתי מהחדר והשיעור נפסק מיד. חזרתי למעגל ושוב התחלתי להשתעל. חשתי מחנק

מלווה בעומס לא מוסבר. רק לאחר פגישות מספר התרגלתי לנוכחות האנרגטית של שאר חברי הקבוצה. כולם דיברו בחופשיות על ישויות, חוצנים ותופעות פארה-נורמליות שונות. סוף-סוף יכולתי גם אני להתבטא בחופשיות ולספר לאנשים אחרים על מה שעובר עלי. (אני ממליץ על כך בכל פה לכל מי שמתנסה ב"צרות דומות"). במסגרת הקבוצה עברנו חוויות מדהימות. בחלק מהפגישות הרגשנו בדברים מוזרים ביותר בחדר. הרגשנו בצורה שלא משתמעת לשתי פנים נוכחויות שונות ומוזרות. אוויר החדר היה מתקרר או מתחמם לפתע או הופך עמום לצלילים, כאילו מישו שם לכולנו צמר גפן באוזניים. לעתים היינו מרגישים תחושות מוזרות בגוף כמו נגיעות עדינות בראש. חברי הקבוצה שהיו מסוגלים "לראות" דיווחו על דמויות שונות, חלקן אנושיות וחלקן שלא מן העולם הזה. לעתים נצפו חפצים - פירמידות קטנות בצבע זהב, או מעין בעלי חיים שנראים כמו יצורים ממעמקי הים. גם אני ראיתי בחטף דמויות שונות ומשונות. התגבשה בלבי הרגשה שזה מקום מפגש עם צורות חיים אינטליגנטיות מעולמות וממדים אחרים. הם באו לצפות בנו. הפעילות שלנו והפתיחות שלנו אליהם עניינה אותם. לעתים הרגשתי כמו קוף בגן-חיות. קיומו של עולם מקביל לשלנו הפך ליותר ויותר מוחשי, ויחד עם זה גברו סימני השאלה.

התהליך הפסיכולוגי הקשה שעוברים במהלך התפתחות רוחנית, הוא הניסיון ליישב את מציאות היום-יום עם המציאות החדשה והמוזרה של הישויות, החוצנים והעולמות הבלתי נראים, המתקיימים בכפיפה אחת עם עולמנו המוחשי. אצלי היה התהליך קשה במיוחד, כי כמהנדס הייתי צריך ליישב את כל הפיזיקה, הכימיה והמתמטיקה שלמדתי במהלך עשרים שנות לימוד פורמליות עם המציאות החדשה. שאלות לא היו חסרות לי. מהי הפיזיקה, הכימיה והביולוגיה של הישויות והחוצנים? מה הם

אוכלים ונושמים? מהם אמצעי התחבורה שלהם? מנין הם באים? למה לא רואים אותם בעיניים? מה הם רוצים מאתנו? הסתבר בהמשך שמישהו שמע את שאלותי...

במהלך יולי 1993, לאחר שקראתי ספר על פיזיקת היקום בשם "קיצור תולדות הזמן" של פרופסור סטיבן הוקינג, התיישבתי ליד המחשב כדי לציין לעצמי נקודות לא ברורות בספר. הסיכום הפך בהדרגה לדו-שיח. "מישהו" נחמד נתן לי הסברים מדהימים, מעבר למסגרת הידע המדעי הקיים היום. למשל שהמפץ הגדול הינו ארוע מקומי בלבד והיקום הוא אינסופי בגודלו והיה קיים מאז ומתמיד וכנראה יהיה קיים לעד. הודיתי לחוצן על הזמן שהקדיש לי והוא ענה בבדיחות הדעת שזמנו אינסופי. הסתבר בדיעבד שבלי כוונה תקשרתי כנראה עם... חוצן!!! לדבריו החומר הפיזי שאותו כולנו מכירים היטב, הינו רק מקרה פרטי. קיימים אינספור סוגי חומרים אחרים. חלקם כה שונים מהחומר הפיזי, עד שאין אנו מסוגלים להרגיש בהם או לראותם בעיניים, באותה מידה שלא ניתן לראות או לשמוע גלי רדיו. חומרים אלו מהווים מערכות שלמות, המסוגלות לקיים צורות חיים אינטליגנטיות. אנחנו, בני-האדם, יחד עם המדענים שלנו, רואים רק חלק קטן מהחומר שקיים ביקום. רובו נסתר מאתנו. בחומר נסתר זה מתקיימות צורות חיים שונות ומשונות, בחלקן אף דומות לבני-האדם. יש מי שישאל בשלב זה - אז מה? מעבר לסקרנות, מדוע כדאי להתעסק עם כל העניין הלא ברור הזה?

ובכן, כפי שהסתבר לי במהרה, אחד האספקטים היותר מרתקים והמעשיים הקשורים בעולם הנסתר הוא טיפולי ההלינג. באותה תקופה הייתי מוטרד מבעיות רפואיות אישיות ובמיוחד הטריד אותי עודף המשקל. שקלתי 145 ק"ג. כל דבר שניסיתי לא עזר בצורה משמעותית לאורך זמן. המומחים הגיעו למסקנה שמדובר באכילה כפייתית. הסכמתי איתם, אבל לא הצלחנו למצוא את

הסיבה, ובוודאי לא את הפתרון המיוחל לבעיה. כחלק מהתהליך שעברתי, קראתי כמה ספרי פסיכולוגיה. אחד הספרים דן במקרים שבהם טופלו טראומות מן העבר בעזרת רגרסיה היפנוטית. זהו תהליך שבו, תחת השפעת היפנוזה מוחזר המטופל לתקופת הילדות וחווה מחדש אירועים טראומטיים. באחד המקרים החזיר המטפל את המטופל לחוויות הלידה ומעבר לה. הפסיכולוג הופתע שהיו למטופל זיכרונות ברורים של חיים קודמים. דבר זה הרשים אותי עמוקות. מאחר שלא נמצאה כל חוויה טראומטית במהלך חיי הנוכחיים, החלטתי לחפש טראומות בגלגולים קודמים. התחלתי לחפש מישהו שיכול לעזור לי. המליצו לי אז על ולריו בורגוש, מדיום והילר מפורסם שעבד באותה תקופה בראשון-לציון.

ולריו בדק אותי והגיע למסקנה שאמנם מקור בעייתי בטראומות מגלגולים קודמים. להפתעתי לא היה כלל צורך בהיפנוזה. ולריו יכול היה "לקרוא" ישירות את זיכרונותי הגלגוליים. הוא נכנס בקלות לריכוז, נגע קלות בראשי ועצם את עיניו. ואז החל לתאר אותי כעבד כושי שמת מרעב לפני כ- 200 שנה. בזמן שהוא "חיטט" בזיכרונות הגלגוליים שמעתי לפתע בראשי קול תיפוף, הרגשתי טקס חגיגי כלשהו, ופרצוף מעוטר בנוצות הופיע מולי. היה זה גבר כושי יפה תואר, שנראה בן תערוכת, הכושי הזה הייתי אני. הטקס שראיתי היה טקס נישואי עם אישה כושית שאהבתי. התמונות שהופיעו אחר כך היו משמחות פחות. הלכנו במדבר לוחט ויבש. לבסוף צנחנו שנינו על-יד שלולית של מים מלוחים ונפחנו את נשמתנו.

למרות שולריו ייחס בודאות את סיבת ההשמנה לטראומה גלגולית, הוא הודה שאין ביכולתו לטפל בי. הייתי נחוש בדעתי למצוא מישהו שיכול כן לטפל. ברוב ייאושי עצמתי את עיניי והתפללתי לאלוהים. לפתע קלטתי מין

מקור אור. פתחתי את עיניי אבל המנורה שבחדר פנתה לכיוון אחר לגמרי. הבנתי שמישהו, או משהו, קלט אותי!

זהו ההסבר היחידי להשתלשלות הלא מקרית של המאורעות שהתרחשו לאחר מכן. מישהו "הוביל" אותי להכיר את חיה לוי, אישה מיוחדת במינה, שהפכה ברבות הימים לידידה טובה שלי.

לפי סיפורה, הסתכם הידע האזוטרי שלה בקריאת ספרים כגון מלחמות האלים של אריך פון דניקן ומשולש ברמודה. הצטרפותה לקבוצת התפתחות אישית גרמה לה ליכולת ראייה על-חושית מדהימה ותקשור עם ישויות. לפרנסתה, התחילה לתקשר בעבור אנשים. בהדרגה נרתמו לעזרתה ישויות טובות. מהם היו בחייהם רופאים ופסיכולוגים. חלק מהישויות לקחו על עצמם את המשימה להיות מדריכים אישיים שלה. הם דאגו ללמד אותה ולהכשירה לעזור לבני-אדם. כפי שהתברר, יכולת תקשור טובה איננה התכונה היחידה הנדרשת מבן-אדם, על מנת שישויות ברמה גבוהה יבואו לעזור לו. המדיום חייב להיות בעל אישיות חיובית, בעל רמת התפתחות רוחנית גבוהה - "ירוק" בלשונם של החוצנים, על מנת שיבואו לעזור לו ולעבוד איתו. מדריכיה התחלפו מידי פעם, בהתאם לשלבים בהתפתחותה האישית. כל מדריך לימד אותה משהו. ישות בשם צ'אנג לימדה אותה רפואה סינית.

באחד הימים הבחינה בישויות חדשות ומוזרות. הם דמו לבני-אדם אבל נטו יותר להראות כמו חוצנים. תחילה נבהלה מהם. אבל עד מהרה הבינה שמטרתם זהה למטרת כל הישויות שיצרו איתה קשר - לעזור לבני-אדם. בהסכמתה בנו בית-חולים שדה צמוד לביתה. המדיום הפכה להילרית ויחד התחילו לטפל באנשים, ברמה שלא האמנתי כאפשרית בתחום זה. מרבית הדברים גובלים ב-SCIENCE FICTION ממש. לא להיבהל. החוצנים שאני מדבר עליהם אינם מופיעים בממד הפיזי. הם בלתי נראים לרוב האנשים, ממש כמו הישויות המקומיות, למרות שהישויות והחוצנים אינם

נמצאים באותו מישור קיום. הודות לעובדה שהחוצנים עשויים מחומר אחר ובלתי נראים או מורגשים, יכולים הם להסתובב בינינו בחופשיות.

אני זוכר היטב את הפגישה הראשונה ביני לבין חיה שהתקיימה ב-26.4.1994. כאשר גוללתי את בעייתי לפני קלטתי ברקע יציע, ושורה של ישויות יושבות מאחורי שולחן, מסתכלות עלינו ומשוחחות ביניהן בלא קול. באותה תקופה חיה רשמה את דבריהם של הישויות והחוצנים בכתב. בצד ימין ישבה דמות סמכותית ומרשימה שאור גדול בקע ממנה, עד כמה שניתן לקלוט בראייה על-חושית. לידה ישבה דמות של אישה קטנה עם עיניים ענקיות. ברבות הימים הכרתי אותה בשם "אורנע" הפסיכולוגית החוצנית בעלת הקול הציצני. היתר לא היו ברורים. הישויות אישרו שהבעיה שלי נובעת מטראומות בגלגולים קודמים ושביכולתם לעזור. לאחר שהבעתי את הסכמתי לטיפול, התחיל משהו שניתן לתארו כמחול שדים. חלק מהישויות ירדו מהיציע והתחילו להתעסק בראש שלי. הרגשתי זרמים, דקירות ותחושות שקשה להביען במלים. חיה ישבה מולי ותיארה בפני מכשירים שונים שנעשה בהם שימוש במשך 30 דקות של טיפול מוזר זה. הרגשתי טשטוש. למחרת היה לי כאב ראש חזק. השפעות הטראומה הגלגולית היו כלא היו, אחרת איך ניתן להסביר את 30 הק"ג שירדו ממשקלי במשך כמה חודשים לאחר "טיפול" מוזר שכזה?!

גזרתי, שהלכה והצטמקה, שכנעה אותי יותר מכל בממשות הישויות והחוצנים. החלטתי לבדוק אותם שוב. הפעם ניסיתי נושא רפואי דרמטי פחות, בשנים האחרונות סבלתי מקושי מתגבר והולך לכתוב בכתב-יד, והעדפתי להדפיס על המחשב. כל אימת שלקחתי עט ליד וכתבתי כמה שורות הייתי מרגיש אי-נוחות כזאת, שהיתה גובלת בהרגשת בחילה. גם כתב היד הפך בלתי קריא כמעט לחלוטין. הרפואה הקונבנציונלית לא מצאה את הסיבה

ובודאי שלא מזור לבעיה. החוצנים אצל חיה בדקו ומצאו שהבעיה כנראה גנטית, והיא חולשה של וריד קטנטן במוח. וריד זה אחראי על אספקת דם לעצבים שמפקחים על חלק מאצבעות יד ימין. תוך כמה דקות תוקן הוריד. מאז הטיפול, כל אימת שאני כותב בלי הפרעה, אני נזכר מי איפשר זאת. גם אם הרפואה הקונבנציונלית היתה מסוגלת לאתר את הבעיה, מסופקני אם היו פותחים לי את הראש על מנת לטפל בוריד קטנטן...

האספקט המעשי של ההילינג החל לעניין אותי מאוד. עמוק בפנים הרגשתי שאני רוצה לעסוק בזה. הישויות אצל חיה המליצו לי לעשות הרבה מדיטציות דמיון מודרך, (הדבר מפתח את החושים הנוספים), ובמקביל ללכת ללמוד קורס הילינג ספיריטואליסטי. בנוסף לזה הפנו אותי להילר בשם שלמה קירה, שעובד בשיטות אלו על מנת שיטפל בשאר בעיותי הרפואיות.

שלמה קירה ביקש שאשכב על מיטת טיפולים מוגבהת במרכזו של חדר קטן. הוא נשא תפילה חרישית ופרש את ידיו מעל גופי בלי לגעת. בהדרגה התחלתי להרגיש זרמים בגופי, דקירות מוזרות ונמלולים. האזורים הבעייתיים בגופי הורגשו היטב. גם בחדר שלו הבחנתי בשורה של ישויות יושבות מאחורי שולחן ביציע ומסתכלות על הנעשה למטה. גם שם היתה דמות שקרנה בצורה כזאת שהיה בלתי אפשרי להביט בה. ישויות אחרות עמדו סביבי וטיפלו בי בצורה לא ברורה. ידיו של שלמה נעו בצורה מוזרה. לקח לי זמן לקלוט שלמעשה מישהו אחר מזיז אותן. גם הבעת פניו של שלמה השתנתה לעתים בצורה מוזרה. שוחחנו בחופשיות על כל מה שקורה בחדר. שלמה, מהנדס חומרים במקצועו, התחיל לעסוק בהילינג לאחר שאישתו נרפאה ממחלה על-ידי הילינג.

מבין הישויות הרבות שטיפלו בי באותה תקופה (סוף שנת 1994), הצלחתי ליצור קשר אישי עם שתיים מהן. רופא מנתח בשם ג'ון, ישות שנראתה כמו בחור צנום כבן שלושים, ולו שיער

ארוך בלונדיני. הוא הופיע פעמים אחדות בתפקיד המנתח הראשי. את הישות ד"ר מאיר הכרתי לראשונה כאשר הגיע אלי לביקור בית. הסתבר שבנוסף לטיפולים אצל שלמה, עורכות הישויות ביקור בית וממשיכות את הטיפולים. ערב אחד הרגשתי נוכחות של ישויות והם ביקשו ממני לשכב לישון מוקדם על מנת שיוכלו לטפל בי. הרגשתי את אותן התחושות כמו בזמן הטיפול אצל שלמה, למרות שהייתי לבדי בחדר-השינה. לא הצלחתי לתקשר עם ד"ר מאיר הישות באופן מילולי, אבל בכל זאת נוצר קשר טלפתי של מידע ויזואלי. לאחר שסיים לטפל בי, הראה לי בניין גדול עם מסדרונות גדולים, תקרה גבוהה ורצפת שיש מבריקה בגוון ירוק. אחד החדרים היה חדר העבודה של ד"ר מאיר. לא הבנתי ברור, אבל נדמה לי שהוא היה רופא בגרמניה. הבניין שהראה לי, היה מקום עבודתו בעבר. בהמשך ראיתי תמונה של אישה כבת ארבעים בעלת שער שחור אסוף לבושה בשמלת ערב ירוקה, כהה, קטיפתית, מבריקה. לא היה ברור לי אם היתה זאת אישתו או בתו. אך ודאי היתה זאת מישהי חשובה מאוד בשבילי, עד כדי כך שראה לנכון לשתף אותי בדבר. למרות התחושות הגופניות שהרגשתי בזמן הטיפול והקשר הטלפתי עם ד"ר מאיר, היה לי עדיין קשה לקבל שהדבר אמיתי. השתכנעתי, משום שגם שלמה קירה וגם חיה לוי הכירו את אותן הישויות ועבדו איתם.

באחד הטיפולים היותר מעניינים, שהתקיים אצל שלמה בתאריך 14 בדצמבר 1994 ביקש שלמה שאעצום עיניים ואנסה להירגע, לאחר מכן תרגל איתי מדיטציית דמיון מודרך. בעיניים עצומות מדמיינים שאנחנו עושים כל מיני פעולות וסופרים אחורה מ-100 ל-0. כתוצאה מהטכניקה הספציפית נכנסים למצב תודעה שונה, ואז יכולים לחוות חוויות מרתקות. לפתע ראיתי לפני יצור קטן ושבירי בעל פרצוף מקומט. הוא לבש חליפה עשויה מחומר גמיש דמוי נייר אלומיניום. ניסיתי לשוחח איתו, אבל לא הצלחתי.

ואז הבחנתי ששנינו נמצאים במקום אחר לגמרי. הינו בתוך חדר ענק, הדומה למוסך של מטוסי ג'מבו. באמצע החדר עברה מסילה, שעליה קרונית פתוחה ובה שישה מקומות ישיבה, שבהם ישבו דמויות הדומות לדמות המקומטת. הם עצרו ליד מה שנראה כמרכז בקרה, הדומה למרכז בקרת טיסות בשדה תעופה. אבל המפעילים היו דומים כולם לאותו יצור. הדמויות חייכו אלי בנימוס וקדו קידה קלה בראש. הרגשתי כלפי היצורים הקטנים היתה טובה מאוד. בהמשך מצאתי את עצמי במחסן עצום ובו מדפים. על כל מדף נראה שוכב יצור דומה. הבנתי שהם נמצאים במצב דמוי תרדמת חורף. רק חלק קטן מהם היה ער, כדי לטפל במה שנראה כספינת חלל ענקית. הבנתי שאורך החיים של היצורים השבריריים הוא כמעט אינסופי. הם באים ממערכת רחוקה מאוד ונמצאים במצב זה כבר אלפי שנים. מדוע שותפתי במידע זה, לא הצלחתי להבין. סיפרתי לשלמה מה שראיתי במהלך המדיטציה והוא אישר שהוא יודע זאת. ציינתי שמדעני כדור-הארץ השקיעו מיליונים בפרויקטים של בנית אנטנות לקליטת שידורי רדיו מהחלל החיצון בחיפוש אחר אינטליגנציות חוץ ארציות, והם למעשה פה. שלמה אמר שהחוצנים צחקו וציינו שהמדענים לא יקלטו כלום. תקשורת בגלי רדיו, הינה טכנולוגיה מיושנת שהחוצנים שכחו כבר מזמן.

בטיפול אחר, בתאריך 4 בנובמבר 1994, הכניס אותי שלמה למדיטציה, ושאל אותי מה אני רואה בחדר. עניתי שאני רואה לידו חוצן בדמות גבר רזה וגבוה, ולו שיער דמוי פסי ניילון רחבים, גלימה מניילון ופרצוף מוזר. הגבר ביקש לשוחח איתי, אבל לא הצלחתי לשמוע אותו. שלמה תיקשר את התשובות שלו. שאלתי את החוצן מספר שאלות לגבי זהותו ומאין הגיע. הוא ענה בנימוס ששמו ארכדי והוא בן 800. הוא חוצן שנמצא בכדור-הארץ כבר 500 שנים, והוא עושה כאן עבודה מדעית חשובה של עזרה לכדור-הארץ. הוא מהווה חלק מקבוצה של חוצנים שמהווים יחד

יצור אחד מורכב ומקורם מגלקסיה אחרת בכוכב בשם ארכאיה. לאחר מכן התעניין בגישתי לנושא ההילינג, ושאל אם אני מעוניין לעזור ולטפל באנשים. עניתי שכן.

הלכתי לקורס דמיון מודרך. הקורס התקיים בדירת הגג המפוארת של שלמה קירה. על הגג תחת כיפת השמים ישבנו במעגל כתריסר תלמידים. עצמנו עיניים ונכנסנו לרגיעה עמוקה. בהדרגת שלמה נכנסים בהדרגה למצב תודעה הדומה לחלום בהקיץ. בדומה לשלב הנים לא נים שלפני היקיצה. ואולם במצב המדיטציה התהליך מבוקר ונשלט. בהתחלה מקבלים הנחיות של מדריך המדיטציה, אבל בהמשך ניתן לבצע את המדיטציה באופן עצמאי. במהלך המדיטציות חווים דברים מוזרים. כשמסיימים את התהליך, מספר כל אחד בתורו מה עבר עליו. לולא הסיפורים הדומים של המשתתפים הייתי חושב שכל העניין "מצוץ מהאצבע" והוא פרי דמיונם של המשתתפים. לעתים ראינו אותם דברים, כגון ישויות ומדריכים רוחניים. לעתים היתה תחושה של תנועה במקום ובזמן. בהמשך למדנו לבצע קריאות ותקשורים זה לזה. קלטתי, כי סביב המנחה של הקורס וסביב התלמידים עמלה קשה חבורה של ישויות ומדריכים רוחניים שעזרו בכל התהליכים שעברנו. ישויות אחדות נראו דומות לבני-אדם, אבל היו גם כאלה שלבשו בגדים מבריקים בצבע כסף, ועל פניהן היה בד לבן, לפי הערכתי, כדי להסתיר את תווי הפנים הלא אנושיים שלהם. הם היו כנראה חוצנים.

באחת הפגישות הרגשתי שיש משהו ממעל, בשמים. ניסיתי להפנות את הראייה העל-חושית כלפי מעלה ונדהמתי. מעלינו היה מבנה עגול ענק בצבע חום-כתום. הוא נראה כמו תחתית של חללית עגולה, החונה כחמישים מטרים בדיוק מעל הבניין. בתחילה חשבתי שאני מדמיין. ביקשתי ממשתתפים אחרים בקורס להסתכל למעלה ולספר לי מה הם קולטים. לתדהמתי ראו הם

בדיוק מה שראיתי אני. סיפרתי לשלמה והוא אישר שהחללית חונה מעל הבניין כבר כמה חודשים. לדבריו, יורדים מהחללית חוצנים ומצטרפים לצוות הישיות המארגן את הפעילויות השונות של הקורס. מעליית שקופה חיברה את החללית לגג. המעלית נראתה כמו צינור סגלגל שקוף. במדיטציה נוספת ניסיתי לעלות במעלית. הצלחתי לעלות למעלה, אבל שם פגשה אותי חוצנית ושאלה מה אני עושה שם. נשלחתי למטה בכושת פנים.

כשהגיע הזמן המתאים, במהלך אחת המדיטציות, ערכו לנו החוצנים סיור מאורגן בחללית. הכול נראה מעורפל כמו בתוך חלום. אבל הצלחתי להבחין במסדרונות ובחדרים שבהם ציוד ומכונות משונות. באחד החדרים היו יצורים לבנים וקטנים. ביניהם ישב אבי, ונראה כמו אדם מבוגר בין ילדים, שהיו למעשה חוצנים בוגרים אבל ננסיים. הוא עשה הכרות קצרה ביני לבין החוצנים הקטנים. לאחר מכן לקח אותי לחדר אחר. החדר היה קטן והיה בו מקום לשולחן ולשלושה כיסאות. סביב, בקו המחבר את הרצפה לקיר, היו פסי תאורה שיצרו אווירה דרמטית. התיישבתי עם אבי על שני כיסאות ובכיסא הנוסף התיישב אדם שנראה כמו איש כמורה סיני זקן וסמכותי. לא הבנתי מה דיברו ביניהם. לבסוף ניגש אלי האיש והניח את ידיו על ראשי. הבנתי שהוא מברך אותי להמשך התפתחותי הרוחנית. הוא נראה כבעל תפקיד חשוב בחללית והיה חשוב לאבי להפגיש בינינו.

כמה חודשים מאוחר יותר, בעודי מטייל עם ילדי בגן, קלטתי לפתע את איש הכמורה עומד לפני. דמות הרפאים לבשה גלימה של איש דת מהמזרח הרחוק ועליה ריבועי מתכת מרוקעים. תקשרנו קצת. הבנתי שהיה בחייו כוהן שינטו, ושהוא ישות שעובדת כרגע עם החוצנים. מאז לא ראיתי אותו עוד.

במהלך המדיטציות בקורס של שלמה קרו דברים משונים. למשל: זכור לי שלקחו אותי לחדר לבן גדול, שבמרכז מיטה

נמוכה, ועליה שרוע משהו שנראה כמו תרמיל אפונה גדול או חרק המוטל על גבו. הבנתי שזהו יצור חי מזן כלשהו. היצור היה מקופל ומקומט, ואני הבנתי שהוא חולה. לא הבנתי מה אני עושה בחדר הלבן. לפתע קלטתי את המסר "תרפא אותו". ריכזתי את כל כוח המחשבה ושלחתי ליצור פרץ אנרגטי מרפא ואהבה מכל הלב. כמו במטה קסם התחיל היצור להתיישר, עורו הפך חלק ומבריק. הוא נירפא! קול מחיאות כפיים נשמע באוזני, הקירות הפכו שקופים ונראה היה כי הוסטו וילונות. דמויות עמדו והסתכלו עלינו. עברתי את הבחינה!

במדיטציה אחרת נלקחתי דרך מסדרונות אפורים לחדר קטן ואפורי שם שכב על מיטה מוגבהת יצור נוסף. הפעם כבר ידעתי מה עלי לעשות. לאחר שהיצור נרפא, הופיעו שתי דמויות שהתחילו לפתוח פתח אליפטי בקיר סמוך. נראו שתי דלתות כבדות מאוד שנעו באיטיות אחת כלפי מטה ואחת כלפי מעלה. דרכן ראיתי חלל מעוגל עצום, מלא אור. הבנתי שהם רוצים להראות לי משהו, והריפוי היה רק מבחן לצורך אישור כניסה. מבעד לפתח הבחנתי שהאור נובע מתוך ענן ערפל סמיך ששכן בתוך אותו חלל. הוסבר לי שהענן בנוי למעשה ממיליארדי יצורים קטנים אינטליגנטים המחברים זה לזה ויוצרים יצור על. מין מוח על. אפשר להתייחס לזה גם כאל צבור נשמות. לכל נשמה אישיות משלה, זיכרונות וניסיון חיים הנתרמים לשימוש הצבור כולו. שאלתי אם זה המקום היחיד שיש בו צבור כזה, נאמר לי שלא, שיש כוכבים עתיקים נוספים, שבהם צבורי נשמות כאלו. מה היה זה בדיוק ולמה הראו לי זאת, לא הבנתי. אולי אבין בהמשך.

תוצאות ההילינג ששלמה עשה לי לא אחרו לבוא. הרגשתי השתפרה, ובדיקות הדם שכנעו אותי שלא מדובר בהשפעה פסיכולוגית בלבד. מיהרתי להמליץ על שלמה לחברים ולקרובי משפחה. באחת ההזדמנויות ישבתי בצד והסתכלתי כיצד שלמה

מטפל בקרובת משפחתי שסבלה מכאבי גב. הבחנתי בקרן זוהרת קלושה שירדה ממקום כלשהו למעלה ונכנסה לראשו. מידי נראו בוקעים שובלים הדומים לקשת חיוורת בענן. לידו עמדה ישות עם מכשיר, שדמה למקדחה חשמלית. הישות הניחה את הכלי ליד כלים אחרים בתוך ארגז מלא אורות מוזרים, ואני הבנתי שהאורות הטעינו וטיהרו את הכלים. ליד הארגז היו ארונות נוספים. מעל מיטת הטיפולים נראה מכשיר ובו מנורות רבות בצבעים שונים. משהו שהזכיר מנורת חדר ניתוח. מאחורי גבי היה מכשיר מורכב, שצינורות יצאו ממנו. הבנתי שזהו המחשב ומרכז הבקרה של הציוד הרפואי. הארגזים הם כלי אחסון למכשירים רפואיים. לפתע התחורר לי שאני נמצא במרכזו של חדר ניתוחים משוכלל מהמאה ה-31. ה"חדר" היה גדול בהרבה מהחדר הפיזי, צורתו מעוגלת, והוא מלא ארגזים רבים וציוד משונה שהועבר לכיוון מיטת הטיפולים בהתאם לצורך.

לפתע, בעודו מטפל בקרובת משפחתי, ביקש ממני שלמה לקום ולהתקרב אליו. חששתי. הוא ביקש שאניח את ידי מעל ידיו מבלי לגעת. עשיתי זאת בפחד גלוי. לפתע הרגשתי קור הנובע מידי למרות שלא נגעתי בהם. לאחר מכן ביקש שאניח את ידי בין ידיו לבין הגב של המטופלת. הקור התחזק. בקרבת גוף אנושי מרגישים בדרך כלל חום, אבל התחושה היתה כאילו הכנסתי את ידי למקפיא. נגעתי בידי של שלמה ולהפתעתי חומם היה נורמלי. שלמה הסביר שקיימים סוגי אנרגיה רבים. הפעם השתמשו הישויות באנרגיה שיוצרת תחושת קור.

הטיפול הסתיים, ושלמה נתן לי שיעורי בית: במשך 20 דקות ביום עלי להניח את ידי על הנקודה הכואבת בגב המטופלת. שמת שמייכה עבה על שולחן פינת האוכל בביתי וביקשתי מקרובת משפחתי לשכב על השולחן. התפללתי והנחתי את ידי. לא עברו כמה רגעים והרגשתי חום אדיר ביד. המטופלת ציינה שהיא

מרגישה חום נעים וזרמים מוזרים. התחלתי להזיע מרוב התרגשות. לאחר כמה דקות הרמתי את ידי כדי לסיים את הטיפול אבל היד המשיכה, כאילו זזה מעצמה במעלה עמוד השדרה הלך וחזור. היתה לי שליטה מלאה על היד, אבל בד בבד כאילו גורם סמוי ביקש בעדינות שאבצע תנועה ספציפית, וכך עשיתי. למחרת פחדתי לחזור על התהליך. הסתכלתי על שולחן פינת האוכל בהיסוס. ואז קלטתי דמות של איש מבוגר שאותו לא הכרתי מימי. הוא עמד לפני השולחן ובסימני פנטומימה עודד אותי להמשיך ולטפל. המשכתי.

במהרה מצאתי את עצמי יחד עם עשרים משתתפים נוספים בקורס הילינג רוחני. בין המשתתפים היו מנהלים, אנשי מחשבים, קצינת משטרה ואף רופא קונבנציונלי, מומחה למחלות פנימיות. במהלך הקורס עשינו מדיטציות רבות ובהן התוודענו אל המדריכים הרוחניים. למדנו באופן תאורטי ומעשי להרגיש את שדה האנרגיה האנושי, המרידיאנים והצ'קרות, וכיצד יש לטפל בהם. זה היה הפנינג אחד גדול. נוסף על עשרים המשתתפים וצוות המורים הסתובבה בינינו חבורה של ישויות, שהתאמצו בכל כוחם לכוון, ללמד ולעזור. הם הניעו את ידינו, כיוונו את האנרגיות ואף טיפלו בנו בעת הצורך.

הייתי מודע למדריכים האישיים המלווים אותי במהלך הקורס. פעם אחת הרגשתי אותם במכונית, מתבדחים על חשבוני. הם היו שניים. נקבה שדמתה לאישה וזכר בעל עור מחוספס דמוי עור נחש. לזכר היו זרועות מוזרות ואצבעות ארוכות שבאמצעותן דגדג את עורפי ושניהם פרצו בצחוק. בשעות התרגול המעשי של קורס ההילינג עזרו לי וכיוונו אותי. בעוד שמשתתפים אחרים גיששו את דרכם במבוך האנרגיות, הפעילו אותי החוצנים בצורה ברורה. המורים בקורס התלהבו והתמלאו סקרנות. המדריכים החוצנים שלי הגיעו עם ציוד טיפולי נייד, ויחד ביצענו טיפולים מרתקים.

אני לא בטוח, אבל נראה לי שהייתי יוצא דופן בזה שהוצמד לי צוות הכשרה של חוצנים, בעוד שאת שאר התלמידים הכשירו כנראה ישירות.

אחת המורות בקורס, הילרית ותיקה, סבלה מכאב מציק בגב התחתון. באחד משיעורי התרגול המעשי ביקשה שאטפל בה. במהלך הטיפול ציינה שהרגישה כאב חד באזור הבעייתי. הכאב הלך והצטמצם לנקודה אחת. הרגשתי שיש לה זיז באחת החוליות, זיז שלוחץ על העצבים. סיפרתי לה על כך. לאחר מכן הרגישה כאילו מישהו חותך בתוכה משהו, והכול נגמר בתוך רבע שעה. שבועיים לאחר הטיפול סיפרה לכולם ששלושה ימים הרגישה את הגב כאילו לאחר ניתוח. אבל מאז, הכאב שהטריד אותה שנים, נעלם ולא חזר.

הצוותים שהכשירו אותי התחלפו מידי פעם. הכשרתי כהילר התחילה למעשה זמן רב לפני הקורס הפורמלי. יום אחד הרגשתי כאילו מישהו מזמזם לי באוזן. מיהרתי למחשב לתקשר. פסיכולוגית חוצנית בשם "אורנע", בעלת עיניים חומות ענקיות, סיפרה לי שהם, החוצנים, באו לעזור לבני-האדם, ושאלה אם גם אני מעוניין לעזור. עניתי בחיוב. לפני שנגמר קורס ההילינג קראו לי החוצנים שוב. הפעם ביקשו שאשב על כיסא במרפסת ביתי ואכנס למדיטציה. ראיתי לפני מסך לבן. תחילה הופיעו אותיות בשפה לא מוכנת, שהתחלפו במהירות. לאחר מכן הופיעו כמה כדורים סגולים כהים, שבאו כאילו ממרחק. החוצנים הסבירו לי שכך נראות נשמות החוצנים, שמגיעות מכוכבים אחרים. הבנתי שנשמות אלו משותפות לבני-האדם ולחוצנים. במוכן רחב יותר, אנו כמו קרובי משפחה. לאחר מכן הקרינו בפני תמונה של חדר בביתי וסביבו הוסיפו כיפה ענקית. הבנתי שהחוצנים מבקשים את רשותי לבנות מבנה קבע סביב ביתי. הסכמתי. כך נפתח אצלי סניף של בית-חולים שדה חוצני.

הבעיה שנותרה היתה למצוא מטופלים. לא קל לשכנע אדם חולה לבוא לטיפול לא קונבנציונלי, לא כל שכן להיות מטופל בידי הילר מתחיל. לא העזתי להזכיר חוצנים או בית חולים של חוצנים. הצעתי לידידי וחברי טיפול הילינג אנרגטי חינום. חיפשתי מתנדבים. חברים וקולגות לעבודה הסכימו להיות שפני ניסיון. בחור מהעבודה, מהנדס במקצועו, אזור אומץ לבוא לטיפול. הוא נשכב על המיטה ואני עמדתי במרחק שני מטר ממנו, ובדחילו ורחימו הקרנתי אנרגיות מידי. לפתע הסתכל עלי הבחור במבט מוזר, וציין בפליאה שהוא מרגיש זרמי חשמל חזקים בגופו. תארו לכם את ההקלה שהרגשתי. חששתי שלא ירגיש כלום ויצחק לי. לאחר כמה טיפולים הוטב מצבו הרפואי ורק אז העזתי לגלות לו שחוצנים טיפלו בו. הוא הקשיב בנימוס אך נראה לי שהתקשה להאמין.

מהנדס אחר הגיע לטיפול במטרה להוכיח שהכל שטויות. לאחר הטיפול הראשון היה כולו נרגש ולמחרת סיפר לכולם בעבודה על חוויותיו המוזרות. בטיפול השני הרגיש תחושות גופניות כל כך ברורות שהוא נבהל והפסיק לבוא. זה כנראה היה יותר מדי ליכולת התפיסה שלו.

מהנדס שלישי סבל מכאבים מתמשכים בכפות רגליו. שום טיפול רפואי שעבר לא פתר את הבעיה. לאחר טיפולים אחדים אצלי נעלמו הכאבים כלא היו.

שכנה מבוגרת הגיעה אלי עם גידול שפיר ברחם, שנקרא בשפה מקצועית "מיומה". והיא נפוצה מאוד אצל נשים. לאחר כמה טיפולים בישר לה הגינקולוג הקונבנציונלי שהמיומה הצטמקה בצורה לא מוסברת לגודל לא מסוכן. בעקבות הצלחה זו שלחה אלי לטיפול את קרובי משפחה, חברים לעבודה וידידים.

באירוע חברתי פגשתי אדם בשם שלמה רולל שהתעניין גם הוא בהילינג. הסתבר שיש לו רקע נרחב בפסיכולוגיה, ביוגה,

וברפואה אלטרנטיבית. הצעתי שיצטרף אלי לטיפול בידיד משותף. הסברתי לו שהחוצנים מטפלים באנשים באמצעות העברת אנרגיות דרך ההילר. לפי הנחייתי הניח את ידיו באוויר מעל המטופל. בהדרגה התחיל להרגיש זרמים חזקים. ידיו החלו לזוז כאילו מעצמן. החוצנים לקחו שליטה. הטיפול נשא פירות ושלמה הלך הביתה לעכל את החוויה שעבר.

בהזדמנות אחרת הצעתי לעשות לו טיפול. שלמה נשכב על המיטה ועצם את עיניו. מרגע שהטיפול החל ועד שהסתיים הוא לא הפסיק לדבר. הוא דיווח על כל התחושות הגופניות שהרגיש. למרות שעניו היו עצומות, היתה התאמה בין התחושות שלו למיקום הידיים שלי (למרות שידיי היו במרחק של לפחות 30 ס"מ מגופו). הוא דיווח על זרמים, עקיצות, חום שורף וכו'. במקביל לתחושות הגופניות, דיווח על מראות שונים, שכללו ציוד מוזר ומפעם בפעם ראה פרצופים של חוצנים המתקרבים ומתרחקים ממנו. אחד החוצנים היה בעל מראה של יצור ים, ששינה את צורת פניו לצורת פרח - כנראה הומופלוד (יוסבר בפרק "חוצנים מיקום אחר") נוסף לזה התלונן שהוא מרגיש שמיטת הטיפולים גבוהה יותר מאשר היא במציאות, תחושה שגם אחרים דיווחו עליה. לאחר סיום הטיפול שנמשך כשלושת רבעי שעה, התקשה לחזור למציאות של כאן ועכשיו. הוא פתח את עיניו אבל ראה את החדר מלא נקודות בצבע צהוב. הראייה המשובשת נמשכה דקות מספר. הוצאתי אותו מחדר הטיפולים למרפסת כדי לראות את השמש ואת הצמחייה, על מנת שהמודעות שלו תחזור לממד הפיזי של כאן ועכשיו.

"ציד המטופלים" נמשך. בפגישה עם ידיד ותיק שלי מתקופת הלימודים, איש מחשבים במקצועו, דאגתי לספר, כמובן, על התחביב החדש שלי. שאלתי אם הוא סובל ממשוהו ואם היה מעוניין לקבל טיפול. הוא נענה להצעה. מיד לאחר שנשכב על

המיטה, עוד בטרם ניגשתי אליו, חש תחושות מוזרות. לפתע, אמר שהוא רואה סביב גופו מעין ערפל כחלחל. הסתבר שהוא תאר את המעטפת האנרגטית שלו. האזורים המטופלים נראו כהופכים לשקופים למחצה בגוון כחלחל בהיר. הידיד שלי התגלה כבחור רגיש מילדותו. הוא סבל מפחדים לאחר שראה סרטים בתחום הפרה-נורמלי, סרטים על רוחות רפאים. עמדתי מול דילמה איך לספר לו שבעצם רוחות רפאים מטפלות בו. ההילינג עזר ועם הזמן מצבו השתפר. רק אז העזתי לגלות לו בהדרגה ש... "רוחות טובות" מטפלות בו. יום אחד הכנסתי אותו למצב מדיטציה ושאלתי אותו את מי הוא רואה בחדר. הוא ענה לפתע שהוא רואה דמות מטושטשת שקיבלה לבסוף צורה של זקן סיני. ביקשתי שישאל את הדמות מה שמה. הוא שאל וקיבל תשובה. הסתבר שהריהו בעל יכולת תקשור יוצאת מן הכלל. במהלך הפגישות הבאות החל לראות את הישויות והחוצנים המטופלים, ואף לתקשר איתם בחופשיות מעוררת קינאה. בעקבות חוויות אלו השתחרר בהדרגה מפחדיו. במהלך הפגישות הבאות לימדתי אותו גם איך לטפל. עד היום אנו מקיימים פגישות של תקשור וטיפול הדדי.

הודות לחברים אלו ורבים אחרים, שהתנדבו להיות מטופלים ראשונים, בניתי את הניסיון ואת הביטחון העצמי שלי בתחום מוזר זה. ועל כך אני מודה להם מקרב לב. בהדרגה הגיעו יותר ויותר אנשים לקבל הילינג, והם הגיעו עם בעיות רפואיות קשות יותר ויותר. מאז, אני, הישויות והחוצנים עובדים יחד כצוות. הם עונים לי על שאלות ועוזרים לי להבין דברים רבים. לפי בקשתי נתנו לי שיעורים על הפיזיקה המורחבת של היקום ועל כל נושא שמעניין אותי. בפרקים הבאים אנסה לסכם חלק מהחוויות שעברנו יחד.

לאורך תקופה ארוכה שימש אותי הספק בן לוויה עקשני ונמרץ. נהגתי לחשוב שהספק שומר על שפיותי. למרות אינספור הוכחות וחוויות מוזרות הרגשתי כל הזמן ספקות. אחרי הכל,

דרושה גמישות נפשית בלתי רגילה להאמין ולקבל שאנרגיות בלתי נראות שזורמות מהידיים מרפאות חולים, להאמין בצורות חיים ללא גוף פיזי, ולהאמין בחוצנים ועוד מממד אחר שלא ניתן לראותם בעיניים או למשש אותם בידיים. כל הזמן חיפשתי הוכחות ממשיות. משהו מוצק להיאחז בו. עד היום יש בידי רק שני סוגי הוכחות: הצלכות מידע - כלומר קבלת מידע בתקשור מישויות וחוצנים ואימותו עם מקור חלופי. ובעיקר תוצאות חיוביות של טיפולים. בקשתי אין-ספור פעמים מהחוצנים לספק הוכחה פיזית כלשהי לקיומם ותמיד נענית בנימוס אך בשלילה. התירוץ העיקרי שקיבלתי, היה שהצוותים הרפואיים פועלים תחת מסגרת מאורגנת, המגדירה להם בדיוק מה מותר ומה אסור להם לעשות. הם קיבלו הנחיות לבצע טיפולים רפואיים, מבלי להשאיר עקבות פיסיים, על מנת שלא לעורר פאניקה בקרב תושבי כדור-הארץ. התירוץ אמנם מתסכל אבל בהחלט מתקבל על הדעת.

כל חוקר בעלי חיים בטבע יודע היטב, שעל מנת להתקרב לחיות בר, לצורך מחקר, עליו להסתתר היטב, באמצעות הסוואה מתאימה. החוצנים הם בעלי אמצעים טכנולוגיים מעבר להבנתנו, הכוללים אמצעי הסוואה מושלמים. הם עושים בהם שימוש ומסתירים את עצמם מאתנו.

בתאריך 22 במרץ 1996 קיבלתי את התקשור הבא מצוות החוצנים שעובד איתי.

חוצנים: "החיים הם הדבר המופלא ביותר שקורה ביקום. התפתחות מערכות ביולוגיות מורכבות שמשכפלות את עצמן. הדבר המופלא הנוסף שהתפתח ביקום הריהי התודעה. כלומר הישות החושבת, המודעת לעצמה ולסביבתה. אלו הם שני פלאי הבריאה. ועל כך אנו מוקירים טובה לגורם עליון, שאותו מכירים כאלוהים. ההסתברות המתמטית של התפתחות שני אירועים אלו יחד היא אפסית ממש ובכל זאת הדבר קרה. להפתעתנו, שני

המאורעות האלו לא קרו באופן חד-פעמי אלא קרו מספר רב של פעמים, ועדיין הדבר קורה היום וכנראה שימשיך לקרות בעתיד. התפתחות של צורות חיים חדשות והיווצרות של מודעות חושבת מתוך צורות חיים המשכפלות את עצמן.

צורות החיים האינטליגנטיות שהתפתחו הם רבות ומשונות והן מתפרסות על מספר רב של סוגי חומר. חלקן לא ידועות לנו. החוקרים שלנו עסוקים ללא הרף בגילוי ובמחקר של צורות חיים חדשות, המתגלות כל הזמן במרחבים האינסופיים של היקום. כוכב הלכת שלכם הוא אחד המקומות האלו שגילינו ואנו חוקרים עכשיו. מעבר למחקר המדעי הטהור אנו נוהגים לעזור לציביליזציות מתפתחות, כי אנו חושבים שהן ראויות לעזרה. יש תרבויות שנראה שהן בכיוון שלילי של הרס עצמי והן מהוות סכנה לעצמן ולתרבויות אחרות. לציביליזציות אלו אנו לא עוזרים במאומה. לעומת זאת לציביליזציות שלהן פוטנציאל חיובי של התפתחות בדרך ה"אור", דהיינו בדרך החיובית, אנו עוזרים רבות בכל מיני צורות. המטרה היא לעזור לציביליזציה מתפתחת להגיע במהירות האפשרית למצב קיום יציב, שיאפשר להן קיום ארוך טווח ללא סכנת הכחדה, כלומר התפתחות טכנולוגית מואצת.

התהליך של העזרה כרוך תחילה בלימוד יסודי של הציביליזציה על מנת להחליט האם לעזור לה או לא, ואחר כך לקבוע מהי הדרך הטובה ביותר על מנת לעזור. התהליך הזה איננו פרטני. שותפים בו ארגונים על-פלנטריים, כלומר, ארגונים המאגדים בתוכם צורות חיים רבות ממיליונים ואפילו עשרות מיליוני פלנטות מיושבות. ניתן לומר שמדובר בחלק המתורבת של הקיום בצורות חיים עם מודעות עצמית. אנו רוצים שתהיה מודע לחשיבות העבודה שלך איתנו בקנה המידה העולמי של הפלנטה שלך ובקנה המידה העל-פלנטרי. אתה מהווה חלק ממאמץ אדירים.

הטיפול הרפואי הינו רק חלק מגורם המוטיבציה על מנת שבני-אדם יגיעו לידי מגע איתנו. ללא טיפולים רפואיים אנו סבורים שהמגע בין בני-אדם לבין חוצנים היה מצומצם ביותר. אחת ממטרות הטיפול הוא ללמוד את הטבע הביולוגי והפסיכולוגי של בני-האדם באמצעות מחקר של הפרטים המטופלים. יחד עם זה אנו לומדים איך לטפל ומשתפרים מטיפול לטיפול.

בודאי שמת-לב למגוון העצום של החוצנים שמגיעים. הצוותים מתחלפים לעתים קרובות. זה מאפשר ליותר ויותר צורות חיים לבוא במגע עם בני-אדם. ככל שירכו המפגשים האלו כך נתקרב יותר ונהיה מוכנים לעזור יותר.

אפשר לומר שמרבית הפלנטות המשתתפות במבצע זה נמצאות בשלב גיטוש ראשוני. כל פלנטה רשאית להחליט בעצמה אם להשתתף במאמץ לעזור לכדור-הארץ או לכל פלנטה מתפתחת אחרת ביקום. לכן כל פלנטה צריכה להתרשם בעצמה. המפגשים הטיפוליים המתקיימים אצלך מאפשרים פעולה זו, וזה לטובה.

היינו רוצים שתדע עוד דבר: אנו מרוצים מאוד מהפעילות שמתבצעת אצלך. חוות הדעת שמוסרים המבקרים השונים חיוביות ביותר. זה מגדיל את הסיכויים שיותר ויותר פלנטות יבואו לעזור לכדור-הארץ. רצינו שתהיה מודע לחשיבות העבודה שאתה עושה.

